

ζυπνήση τὸ αἷμα» εἰς τὰς 2, «γὰρ τὸ στομάχι»· εἰς τὰς 5, «διὰ ὀρεκτικὸν», καὶ τέλος, εἰς τὰς 8 1)2 δι' ἐλαφρὸν ὕπνον.

* *

Δηλητηρίαις διὰ τοῦ καφέ. — Τὸν καφὲν ἐγνωρίζομεν μέχρι τοῦδε μόνον ὡς διεγερτικόν· ἀλλ' ἡ παρισινὴ Ἑφημερίς τῆς Ὑγιεινῆς ἀναφέρει τὸ ἐξῆς· συμβάν ἐξ οὗ καταδεικνύεται ὅτι εἰς ἄτομα ἐκτάκτως νευρικά καὶ μὴ κάμνοντα συχνὴν κύσου χρήσιν, δύναται νὰ γίνῃ πρόξενος καὶ ἐλαφρᾶς δηλητηριάσεως:

Νεαρὰ γυνὴ κράσεως εὐδιεγέρτου ἥτις σπανίως ἔκαμνε χρῆσιν τοῦ καφέ, συνέβη ἡμέραν τινὰ νὰ πῖνῃ δέκα κύπελλα εἰς ὁσείας ἰσχυράς. Μετὰ παρέλευσιν δύο ὥρων κατελήφθη ὑπὸ ἐμετῶν, σκοτοδίνης, βόμβου τῶν ὠτων, ἀπολείας τοῦ μνημονικοῦ, ἀγωνίας, ὀχρότητος, γενικῆς διαταράξεως καὶ ἀποψύξεως τῶν ἄκρων. Κατόπιν φαρμάκων τινῶν διορισθέντων αὐτῇ, τῇ ἐπῆλθεν ὕπνος. Μετὰ τὴν ἀφύπνισιν τὰ πάντα εἶχον ἐξαλειφθῇ.

Οἱ καλοὶ Γερμανοὶ βιομήχανοι ὅμως πολὺ πρὸ τοῦ ἀνωτέρω παθήματος προσεῖδον φαίνεται τὰ ἐκ τοῦ καφέ δυσάρεστα ἀποτελέσματα καὶ ἐπρονόησαν νὰ τὸν καταστήσωσιν ἀβλαβὴ χάριν τῶν καταναλωτῶν αὐτοῦ. Ἀπόδειξις δὲ εἶνε ὁ ὑπὸ τούτων ἐφευρεθείς:

* *

Ψευδὴς καφές. — Εἰς Γερμανὸν τινὰ, ὡς ἀναφέρει ἡ «Μικρὰ Ἑφημερίς» τῶν Παρισίων ἀνήκει ἡ ἐνδοξος ἐπινόησις τοῦ ψευδοῦς καφέ, ὅχι ἡλεσμένου ἀλλὰ κατὰ κόκκους, τόσον ὁμοίους καθ' ὅλα πρὸς τοὺς φυσικοὺς ὥστε μὴ διακρινομένους ποσῶς ἀπ' ἐκείνων.

Ὁ καφές οὗτος κατασκευάζεται ἐκ τινος ἀμυλώδους ὕλης ἥτις τίθεται κατὰ πλάκας ἐντὸς χυτηρίου φέροντος ὅπας ὁμοίας πρὸς κόκκους καφέ, κατόπιν δὲ, πρὸς πληρεστέραν ὁμοιότητα, ἀλείφουσιν αὐτὸν ἐξωθεν διὰ τινος λιπώδους ὕλης ἢ διαλύσεως μολύβδου.

Τὸ νόστιμον δὲ εἶνε ὅτι οἱ κατασκευασταὶ τοῦ καφέ τούτου ὅχι μόνον δὲν ζητοῦσι ν' ἀποκρύψωσι τὸ ὕπ' αὐτῶν πραττόμενον, ἀλλ' ἐξ ἐναντίας ἐκθειάζουσιν αὐτὸν διὰ προγραμμάτων καὶ εἰδοποιήσεων, ἐν αἷς συνιστῶσι θερμῶς τὰ προτερήματα τοῦ πλαστοῦ τούτου καφέ, τὴν λαμπράν του γεῦσιν, τὸ ἀβλαβές του κτλ.

* *

Φάρμακον κατὰ τοῦ καταρράκτου.

Δανὸς τις ἱατρός ὑπέφερεν ἐκ καταρράκτου εἰς ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἀπεφάσισε νὰ ὑποστῇ ἐγγείρησιν κατὰ τὸν ἀριστερόν, ἵνα βλέπῃ τοῦλάχιστον ὀλίγον. Δυστυχῶς ὅμως ἡ ἐγγείρησις δὲν ἐπέτυχε καὶ ἡ τύφλωσις ἐγένετο γενικὴ.

Μὴ ἔχων πλέον ἐλπίδα θεραπείας, ἐδέχθη τὴν συμβουλὴν φίλου του, προτείνοντος αὐτῷ νὰ ἐνεργήσῃ αἰνέσεις διὰ τοῦ χυμοῦ ἀμερικανικοῦ τινος φυτοῦ, τῆς *cinegaréa maritima*.

Ὁ ἀσθενὴς ὑπέστη τὴν αἶνέσιν δύο σταγόνων

τοῦ χυμοῦ τούτου εἰς ἑκάτερον τῶν ὀφθαλμῶν: τὴν τετάρτην δὲ ἡμέραν τῆς θεραπείας ταύτης διέκρινεν ἤδη, διὰ τοῦ δεξιοῦ ὀφθαλμοῦ, τὴν φλόγα κηρίου ἐν σκοτεινῷ δωματίῳ, μετ' ὀλίγας δ' ἔτι ἡμέρας ἠδύνατο ν' ἀναγνωρίζῃ τὰ πρόσωπα, μετὰ μῆνα δὲ νὰ διακρίνῃ τὴν ὥραν συνήθους ὥρολογίου τοῦ θυλακίου. Διὰ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ ὀφθαλμοῦ — ὃν ἰθεῶρες ἐντελῶς ἀπολεσθέντα ἤρχισε μετὰ δύο μῆνας τῆς θεραπείας ταύτης νὰ διακρίνῃ τοὺς δακτύλους τῆς χειρὸς, ἀπομεμακρυσμένους καθ' ὅλον τὸ μῆκος τοῦ βραχίονος.

Ἐὰν ἡ Ἱατρο-χειροουργικὴ Ἐπιθεώρησις, ἐξ ἧς ἀποσπῶμεν τὰς σημειώσεις ταύτας, δὲν ἐμπαίζει τοὺς δυστυχεῖς πάσχοντας, οἱ ὑποφέροντες ἐκ καταρράκτου δύνανται ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐλπίζωσιν.

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΘΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΜΕΝΩ!

(Ἐπὶ εἰκόνας τοῦ Kauffman παριστώσης τὴν ἐγκαταλειφθεῖσαν Ἀριάδνην).

Τὸ κύμα στὴν ἀκρογιαλιὰ χτυπιέται ἀγριεμένο
καὶ ὁ βοριᾶς στὸ πέλαγος ἄσπρα πανιὰ γεμίζει,
Κ' ἐγὼ τοῦ κάκου καρτερῶ ἐκεῖνος δὲν γυρίζει,
ἀδίκως τὸν προσμένω.

Μ' ἄφησε κ' ἔφυγε μακριὰ, μακριὰ σὲ τόπο ξένο,
χωρὶς γὰρ ὕστερὴν φρονὰ νὰ μ' ἀποχαιρετήσῃ
Κ' ἴσως -- ποῖός ξέρει; -- ἴσως πᾶς ποτὲ δὲν θὰ γυρίσῃ
κ' ἐγὼ . . . τὸν περιμένω!

Πόσες φορές στὸν βράχο αὐτὸ τὸν θαλασσοδρεμμένο,
χίλια φιλιὰ ἀλλάξαμε, χίλιες κρυφές ἐλπίδες....
Καὶ τώρα, κύμα ἀγριο, πόσες φορές μὲ εἶδες
ἐγὼ νὰ τὸν προσμένω;

Ποῖός ξέρει ἂν τὴν ὥρ' αὐτὴ σὲ χέρι ἀγαπημένο
δὲν σφίγγεται τὸ χέρι του . . . ἂν δὲν χτυπᾷ ἡ
[καρδιά του]

Ἄν τώρα ἄλλῃ εὐτυχῆς δὲν πέρνει τὰ φιλιὰ του
ὦ! δὲν θὰ τὸν προσμένω!

Μ' ἂν ἴσως στὴν ἀκρογιαλιὰ μὲ μάτι δακρυσμένο
δὲν περιμένει τὴν στιγμὴ ποῦ πίσω θὰ γυρίσῃ...
Ἄν καὶ αὐτός δὲν ἤθελε νὰ φύγῃ νὰ μ' ἀφήσῃ . . .
ὦ! ναὶ θὰ τὸν προσμένω.

Ἀγέρι μου θαλασσινὸ, πουλὶ μ' ἀγριεμένο
ποῦ ἄγριες θάλασσες περνᾶς καὶ σχίζεις τὸν ἄερα
Πήγαινε στὴν ἀγάπη μου, ἐκεῖ στὰ ξένα πέρα
καὶ πές: θὰ τὸν προσμένω!

ΓΩΓΟΣ

Τιμὴ

ΑΓΓΕΛΙΩΝ

Δι' ἑκατὸν μικρὸν στίχον λεπτὸ 15.